

Faiq QİSMƏTOĞLU
faiqqismetoglu@box.az

Ürəyi Bəhmənli ilə döyünür...

... Onun qədər, onun kimi elinə-obasına, yurduna-yuvasına bağlı olan adam çox az tanıyıram. Və ən qəribəsi də odur ki, bu insan ayağı vətən torpağına deyəndə bütün ağrı-acısını, dərđini-kədərini unudur, özünü göyün yeddinci qatında hiss eləyir...

... İllərdir, onun haqqında ürəyimdə, qəlbimdə, içimdə olanları qələmə almaq istəmişəm, amma vəzifədə olduğu üçün yazmamışam. Ən azından ona görə ki, özündən icazə almalı idim və üstəlik də hüquq-mühafizə orqanlarında çalışdığı üçün yuxarıdan da bir razılıq alınmalıydı... Bax bu problemlərin mövcudluğundan o yazını və ürəyimdən keçənləri yazı bilmirdim, ancaq o yazı ürəyimdə hələ 30 il bundan əvvəl yazılmışdı, sadəcə olaraq ağ vərəqlərə köçürə bilməmişdim...

Hələ orta məktəbdə oxuyandan yaşlılarından fərqlənirdi; tay-tuşları futbol oynayanda, o, kitab oxuyurdu, yaşlıları dava eləyəndə, o, uşaqlar arasında mehribanlıq, doğmalığa yaradırdı, yenə həmyaşlıları vaxtlarını boş-boş keçirəndə, o, özündən böyük, savadlı, ağıllı adamlarla oturub-dururdu... Ağır oturub, batman gəlirdi... Çox ciddi və səmimi bir uşaq idi... Tutduğu yol onu istədiyi arzuya doğru aparırdı... Və orta məktəbi bitirib, Azərbaycan Dövlət Universitetinin hüquq fakültəsinə qəbul ola bilməsə də, ruhdan düşmədi... Hərbi xidmətə gedib, əsgərlik müddətini başa vurandan sonra ADU-nun hüquq fakültəsinə qəbul oldu...

İllərlə çəkdiyi əziyyət, tibb işçisi, atası Mövsüm kişinin və anası Fətat xanımın verdiyi tərbiyə, göstərdiyi yol, eləcə də onların tələbkərliliyi onun arzusuna qovuşdurdu... Özü də bu ailə çox zəhmətkeş, dürüst və əməli-saleh ailə idi. Aydındır ki, onun bu yüksək mövqeyə qalxmasında ailənin təmizliyi, ədalətli mövqə tutması və halallığı çox önəmli əhəmiyyət kəsb edirdi...

Bir sözlə, Kamran Mövsüm oğlu Əhmədov vəzifə pilləsində yüksəldikcə bu dediyimiz amillər ona böyük köməklik edirdi. Qiyabi təhsil aldığı üçün anadan olduğu Füzuli rayonunun Böyük Bəhmənli kəndində məsul vəzifəyə təyin edilir. Öncə hüquq məsləhətçisi, daha sonra isə yaxşı işinə görə irəli çəkilərək partiya təşkilatının katibi vəzifəsinə irəli təyin edilir... Cavan bir oğlanın belə bir vəzifəyə seçilməsi çox nadir hadisə olur, hansı ki, həmin vəzifəyə yüksək səlahiyyətli bir şəxsin qohumu təyin edilməli idi, amma birinci katibin, Kamran Əhmədovun savadlı, ədalətli gənc kadr kimi tanıması digər namizədi "oyundankənar" vəziyyətə salır.

Və təbii ki, o, bu etimadı əməli işi ilə doğruldur. Vəzifədə olanda öz ədalətli və səmimi hərəkətləri ilə Bəhmənliyə böyük hörmətini qazanır. Sonra isə vəzifə pillələri... Ucaldıqca böyük təcrübə toplayır və bacarıqlı, savadlı, işgüzar kadr kimi tanınır... Dövlət Gömrük Komitəsinin sədri İbrahim Vəliyev tələbəsi olmuş Kamran Əhmədovu savadlı, ədalətli və bacarıqlı gənc olduğu üçün Xudafərin Gömrük İdarəsinin qaçaqmalçılıq şöbəsinə rəis təyin edir. Bu vəzifədə də, o, tapşırılan işə məsuliyyətli yanaşır, özünün bacarığı, istedadı və işgüzarlığı ilə seçilir... Sonradan isə Respublika Baş Prokurorluğunda işə qəbul olur...

Burda da yüksək vəzifələrdə çalışır və qüsursuz fəaliyyət göstərir. Qanunların aliliyinin işlədiyi yerdə təmin edilməsi üçün bir prokuror kimi öz üzərinə düşən vəzifəni məsuliyyətlə yerinə yetirir... Sonra Baş Prokurorun əmri ilə Ağdamda, Saatlıda və Xocavənd rayonlarında prokuror işləyir. Və son illərdə, təqaüdə çıxana kimi Respublika Baş Prokurorluğunda dövlət ittihamçısı işləyir. Onu hamı ədalətli, vicdanlı və vətənpərvər prokuror kimi tanıyır. Xüsusilə də kasıb və kimsəsiz adamlara arxa durub, onların hüquqlarının tapdanmasına imkan verməyib...

Bizim kənddən respublika səviyyəsində tanınan və böyük hörmət qazanan iki prokuror olub: biri Şirxan Yusif oğlu Adıgözəlov, biri də Kamran Mövsüm oğlu Əhmədov! Və hər ikisi kəndimizə böyük şərəf gətirib.

Şirxan Adıgözəlov Allahın dərgahına qovuşub, amma bu gün də onun adı prokurorluq orqanlarında çox hörmətlə xatırlanır və eləcə də Kamran Əhmədovun!!! Kamran müəllimi başqalarından fərqləndirən cəhətlərdən biri də el-obaya bağlı olması, Bəhmənli ilə nəfəs almasıdır. O, rayon prokuroru işləyəndə belə elə ay olmazdı ki, kəndin xeyrinə-şərinə gəlməsin. Bir ay camaat onu görməyəndə deyirdilər ki, balam, Kamran müəllimə nə olub ki, görünmür? O, kəndimizə yol çəkdiydi, artesian quyu qazdırdı, transformator gətirdi... elinə-obasına xidmət elədi və kəndin tarixinə öz adını qızıl hərflə yazdırdı...

Hec vaxt özünü çəkib başqaları kimi dağın başına qoymadı... Və hamıya öz diqqətini, sevgisini göstərdi... O, vəzifəni yüksəltdi... hörmətə mindirdi... Və özü də ucaldı, vəzifə də... Vəzifədə olub, təqaüdə çıxandan sonra hər adam kəndinə başucalığı ilə gələ bilmir, amma Kamran müəllim gəlir... Və mən onun qədər Bəhmənlini çox istəyən, elinə bağlı olan az adam tanıyıram... O - böyük ziyalı, gözəl insan, həmişə səmimiyyəti ilə seçilən Kamran Əhmədov Bəhmənlini çox istəyir, bəhmənliyə də onu...

Çünki ən yüksək vəzifə pilləsində belə Kamran müəllim Bəhmənlini unutmadı... Və Allah da onu unutmasın...

